ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ تلفن: ۱۴ ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■
سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ـ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ـ۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■
نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ / صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii شنبه ۲۰ فروردین ۱۴۰۱- شماره ۷۰۰۷

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 13 12 45 3000

WWW.INN.IR
info@inn.ir

پرونده

سوژه روز

از سکوی استادیوم تا پشت کامپیوتر!

آیسان سعیدی - فضای فوتبال ایران این روزها درست شبیه همان اتمسفری شده که در یک دهه اخیر در استادیوم‌های ایران رواج داشته. آنجاکه در طول سال‌ها و در یک انحطاط اخلاقی تأسف‌بار به شعبه‌ای از چاله‌میدان تبدیل شده که در آن می‌توان رکیک‌ترین و آلوده‌ترین الفاظ را از روی سکوها شنید. واژه‌هایی که شاید در طول چند دهه زندگی یک فرد عادی آنها را نشنیده باشد! گویی در استادیوم یک رقابت پنهان در خلق رکیک‌ترین دشنام‌های ناموسی بین هواداران دو تیم در جریان است و فحش‌های به کار رفته هر اندازه رکیک‌تر و وقیحانه‌تر باشد، با استقبال ویژه‌تری روبه‌رو می‌شود! این فضای چاله‌میدانی سال‌هاست که در استادیوم‌های ایران حکفرماست و جالب اینکه هیچ نهاد مسئولی در قبال آن واکنشی نشان نمی‌دهد؛ گویی که این مسابقه وقاحت یک فرهنگ پذیرفتنی و عادی در استادیوم‌های ایران است و فوتبال بدون دشنام ناموسی برگزار نمی‌شود! این اتمسفر اما آرام آرام از روی سکوها به بدنه باشگاه‌های ایران تسری پیدا کرده و در قالب بیانیه و اطلاعیه شاهد آن هستیم. باشگاه‌هایی که پسوندهای بی‌مسمای فرهنگی را یدک می‌کشند و با سخیف‌ترین واژه‌ها و بی‌مایه‌ترین کلمات علیه یکدیگر نفرت پراکنی می‌کنند تا فضای فوتبال سیاه و چرک شود. مسابقه بیانیه‌نویسی آن هم با این ادبیات چاله‌میدانی ما را به یاد سکوهای استادیوم می‌اندازد. گویی لیدرهای روی سکو و خالقان دشنام‌های رکیک حالا پشت کیبورد کامپیوتر نشسته‌اند و برای باشگاه‌های متبوع خود بیانیه می‌نویسند! این بازی کثیف تا کی ادامه خواهد داشت؟

گزارش یک

یونس علیزاده

خونِ به جوش آمده از انفعال فدراسیون

روبه‌رو آماده باش!

درست زمانی که گفتند مدیران روابط عمومی و رسانه‌ای دوباشگاه استقلال و پرسپولیس باید راهی کمیته اخلاق شوند، بعضی‌ها که همیشه گوشه‌نشین ورزش و فوتبال کشور هستند، شمشیر به دست گرفتند و وارد معرکه شدند تا ادای روشنفکران را دربیاورند و مدعی شوند که حضور این افراد در کمیته اخلاق، باید زودتر انجام می‌شد. البته در ۵، ۶ ماه گذشته، بیانیه‌نویسی در فوتبال ایران به یک رویه آلوده، پرازتنش وبدون خروجی تبدیل شده که نیاز جدی به اصلاح این روند می‌رفت اما اینکه عده‌ای وارد عمل شده‌اند تا عاملان بیانیه‌نویسی را در فضای رسانه‌ای زیر شلاق بکشند، اصلاً رفتار شایسته‌ای نیست. قبل از هرچیز باید این سؤال را مطرح کرد که اصولاً چرا بیانیه نوشته می‌شود و چه اتفاقاتی باید رخ بدهد که بیانیه‌نویسی باشگاه‌ها صاحب اصول و ضوابط شود. پاسخ به این دو سؤال، مهم‌تر از دعوت مدیران روابط عمومی و رسانه‌ای به کمیته اخلاق است. در واقع یک انفعال غیرقابل تحمل و دور از تصور، باعث این اتفاقات می‌شود؛ انفعال از سوی فدراسیون فوتبال. عمده مسائلی که در بیانیه‌ها نوشته می‌شود، ارتباط مستقیم به اتفاقات داخل فدراسیون دارد. وقتی رأی اتفاقات دربی تا حدود ۲۰ روز بعد از بازی اعلام نمی‌شود و فدراسیون هیچ تسلطی روی عملکرد کمیته‌های خود ندارد، مشخص است که جنجال به پا می‌شود. وقتی همه اهالی فوتبال در حال التماس مدیران فدراسیون هستند تا راهی برای ایجاد شرایط استفاده از VAR به وجود بیاید اما فدراسیون کوچک‌ترین قدمی در این زمینه برنمی‌دارد، مشخص است که باید منتظر اعتراض باشگاه‌ها باشیم. وقتی فدراسیون فوتبال و همه کمیته‌هایش، اشتباهات زیرمجموعه خود را نمی‌پذیرند، مشخص است که باشگاه‌ها در دفاع از خود، بیانیه می‌نویسند. فدراسیون فوتبال است که باید اقتدار خود را ثابت کند. مگر در زمان رؤسای گذشته فدراسیون، کسی به‌دنبال بیانیه‌نویسی بود؟ آنها می‌دانستند چطور باید کمیته‌های داوران، بین‌الملل، انضباطی، اخلاق و... حتی دبیرکل را به کار بگیرند تا بتوانند کاری کنند که باشگاه‌ها، طعم عدالت واقعی را بچشند. مواردی که منجر به بیانیه‌نویسی شده را دنبال کنید تا رد پای فدراسیون فوتبال و انفعال مسئولانش را بیابید. فدراسیونی که در زمان ریاست عزیزی خادم دچار انواع اشتباهات راهبردی شد تا دست باشگاه‌ها برای توهین به یکدیگر باز باشد. فدراسیونی که راه خودش را گم کرده و به‌عنوان متولی فوتبال مملکت، نمی‌داند چطور باید ماجراها را دنبال کند. اگر نسبت به بیانیه‌ها معترض هستید، اول یقه مسئولان پیشین و فعلی فدراسیون را بگیرید.

از ترویج نفرت معذوریم

فضای بیانیه نویسی در فوتبال ایران به ورطه تباهی و هتاکی رسیده و به جز نفرت پراکنی و سیاهی از لابلای بیانیه‌های منتشره باشگاه‌های به اصطلاح فرهنگی ایران چیزی تراوش نمی‌کند. از همین رو روزنامه ایران ورزشی با محکوم کردن رفتار اخیر باشگاه‌های ایران و باطل دانستن این رویکرد، به احترام مخاطبان خود و هواداران پاک فوتبال از امروز از انتشار این بیانیه‌های سخیف خودداری می‌کند. باشد که فضای فوتبال، پاک، به دور از نفرت و عاری از تباهی و هرگونه آلودگی باشد.

تحلیل

اسماعیل مرتضوی

فقط استقلال و پرسپولیس بیانیه می‌نویسند؟

کمیته اخلاق برای جلوگیری از ادامه جنگ بیانیه‌ها، از مدیران استقلال و پرسپولیس دعوت کرده تا امروز وارد جلسه شوند اما آیا فقط این دو باشگاه بیانیه می‌نویسند؟ اگر کمیته اخلاق به‌دنبال ایجاد فضایی است تا مشکلات رسانه‌ای در حاشیه فوتبال را از بین ببرد، بهتر است همه مسببان این وضعیت و هر کسی که با بیانیه‌نویسی به‌دنبال سوءبهره یا تحت تأثیر گذاشتن ارکان فوتبال است را دعوت کند. نه تنها استقلال و پرسپولیس که صاحب میلیون‌ها هوادار هستند، بلکه سایر باشگاه‌ها هم بیانیه می‌نویسند و این وضعیت را دامن می‌زنند؛ حتی باشگاه‌هایی که غیر از کادرفنی و بازیکنان‌شان، هیچ هوادار دیگری ندارند! این وضعیت فقط وقتی درست می‌شود که کمیته اخلاق بپذیرد همه مقصران را تنبیه و توجیه کند وگرنه دعوت از دو باشگاهی که در چشم هستند و فعالیت‌شان دیده می‌شود، کار مهم یا شاقی نبوده و نیست. مشکلی هم حل نمی‌شود چون نهایتاً دو باشگاه با جریمه مالی مواجه خواهند شد و با یک روبوسی ساده (حتی در زمان کرونا!) مقابل دوربین‌ها نشان می‌دهند همه کینه‌های قدیمی از بین رفته اما ذهن عدالت‌طلب، این موضوع را می‌پذیرد؟ آنها نمی‌توانند از پتانسیل هواداران خود در فضای مجازی سودببرند؟ به جای این بازی‌ها، کاش شرایط بهتری برای برخورد با همه باشگاه‌های بیانیه‌نویس ایجاد می‌شد و از سوی دیگر، کمیته اخلاق این قدرت را داشت که داوران پر اشتباه، مدیران بدون برنامه و دردسرساز فدراسیون و همچنین آرای غیرمنطقی و ناعادلانه کمیته انضباطی را هم کنترل کند. مسائلی که به‌عنوان مهم‌ترین عوامل ممکن در امر بیانیه‌نویسی به حساب می‌آید و جرقه همه آتش‌هاست. این وضعیت اگر توسط نهاد قدرتمندی چون کمیته اخلاق کنترل نشود، به هیچ یک از ارکان فدراسیون نمی‌توان امیدوار بود که بتوانند کاری انجام بدهند. بخصوص فدراسیونی که اقتدار خود را در زمان عزیزی خادم از دست داد.

تک به تک

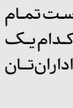

سام ستارزاده

کاش گل‌محمدی و مجیدی هم «ساکت» بودند

کلمه «سهل‌گیرانه» برای توصیف احکام انضباطی شهرآورد ۹۸ کمی مغرضانه است. درگیری‌ها، تنش و مداخله کمیته انضباطی، به جزئی تفکیک‌ناپذیر از دربی‌ها بدل شده‌اند و حتی جای موقعیت‌های گلزنی را تنگ نیز فراتر گذاشته و خود تبدیل به یک دربی سردرد آور به طول یک فصل شده است. افسوس آورتر اما این است که مسئولان انضباطی فوتبال‌مان نه‌تنها برای رفع وضعیت کنونی نمی‌کوشند، بلکه حتی چنین شرایطی را به‌عنوان یک معضل نیز نمی‌شناسند. آسان‌گیری کمیته انضباطی به تخطی‌های اخلاقی سرخابی‌ها خود گواه این حقایق است. درگیری یحیی گل‌محمدی با سیدمهدی سیدعلی کاملاً مشابه با حمله ساکت الهامی به موعود بنیادی فرد در فینال جام حذفی دو سال قبل بود که منجر به محرومیت سه‌ماهه الهامی و پایان دوران کاری وی در تراکتور شد. به این وقایع با عینک رنگی نگاه نکنید! فرهاد مجیدی نیز در طول فصل جاری چند مرتبه خود را وارد چنین مجادله‌هایی ساخت. بحث، نه بحث فدراسیون آبی است و نه بحث وزارت قرمز. کمیته انضباطی تحت فشار هواداران پرشمار سرخابی و پایگاه‌های هواداری فضای مجازی که به زننده‌ترین کری‌خوانی‌ها آلوده شده، جسارت اعمال صحیح قانون برای پایتخت‌نشین‌ها را ندارد؛ همان‌گونه که جسارت محروم ساختن حسین کنعانی از حتی یک بازی ملی رسمی را نیز نداشت. مادامی که کمیته انضباطی در اجرای قانون خودش میان گل‌محمدی و مجیدی و ساکت الهامی تفاوت قائل شود، نه‌تنها استقلال و پرسپولیس، بلکه سایر باشگاه‌های لیگ هم خود را به قدری محق می‌دانند که با بیانیه‌های تندشان فضای لیگ را روزبه‌روز مشمئزکننده‌تر سازند.

نفر به نفر

مازیار فیروزی

روزگار بی‌پایان بیانیه‌نویسی

نشد؛ اصلاً انگار قرار نیست در ورزش ایران کسی کاری که خودش می‌کند را گردن بگیرد! مثلاً یکی مثل یحیی گل‌محمدی، فرهاد مجیدی یا خیلی از مربیان دیگر. سراغ دارید روزی که باختند، بزنند تخت سینه‌شان و بگویند: «تقصیر من و تفکرات تاکتیکی تیمم بود؟» روزی که می‌برند با علم و دانش خودش برده‌اند و خدا نکند که ببازند. آن روز است که از داور و کمک‌هایش گرفته تا مربی و بازیکن رقیب و بقال سرکوچه هم در مظان اتهام هستند.

نه فقط در این فصل که در فصل‌های گذشته هم بارها و بارها از زبان مربیان مختلف این جمله را شنیده‌اید که می‌گویند: «نمی‌خواهند تیم من قهرمان شود.» هر اتفاقی هم که می‌افتند انتهایش به جنگ در فضای مجازی کشیده می‌شود و البته بیانیه‌نویسی. می‌خواهم یک سؤال ساده بپرسم؛ آقایان، رفقا، دوستان مربی و مدیران عامل در باشگاه‌های مختلف. این بیانیه‌نویسی‌ها و بهتر بگوییم این غرغرکردن‌ها چه زمانی قرار است تمام شود؟ اصلاً از این همه بیانیه‌هایی که نوشته‌اید کدام یک تأثیری داشته جز اینکه روی مغز و اعصاب هواداران‌تان باشد.

باور کنید خود هوادار هم خسته شده از این بهانه‌های پوچ و بی‌معنی. هوادار خیلی خوب فوتبال را می‌فهمد و شک نداشته باشید اگر تیم شما تیم باشد، هوادار هم راضی است و با پوست و استخوانش این را لمس می‌کند که یک نفر از یک جایی چوبی لای چرخ تیم شما می‌گذارد! هوادار با بیانیه و بهانه و غر زدن، هوادار تیم شما نشده و انتظارش همیشه این بوده که بدون این غرولندها تیم شما بازی کند، نتیجه بگیرد و تلاش مصاعفی برای قهرمانی کند.

خبر

هیچ مربی و بازیکن ایرانی حق ثبت قراردادهای ارزی ندارد

طی روزهای گذشته و به طور کلی از ابتدای فصل جاری این بحث مطرح شده که برخی بازیکنان سرشناس و چند نفر از مربیان داخلی با این شرط پای میز قرارداد نشسته‌اند که دستمزدشان را به صورت دلاری یا بر اساس یورو دریافت کنند و حتی صحبت‌هایی هست که این قاعده در مورد برخی چهره‌های سرشناس رعایت هم شده است ولی فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ زیر بار آن نمی‌روند. یکی از مسئولان سازمان لیگ در این رابطه به همکارمان گفت: «ملاک ثبت قرارداد بازیکنان و مربیان وطنی واحد پول ایران است و فقط چهره‌های خارجی می‌توانند بر اساس ارزهای بین‌المللی قرارداد ببندند بنابراین هیچ بازیکن و مربی ایرانی نمی‌تواند قراردادش را به صورت ارزی ثبت کند، البته شاید توافقاتی به صورت دوجانبه یا محرمانه میان خود آنها و باشگاه صورت گرفته باشد که ارتباطی به ما ندارد ولی قراردادی که ثبت می‌شود برای همه ایرانی‌ها به صورت ریالی خواهد بود و اگر کار به کمیته انضباطی هم کشیده شود باشگاه بدهکار بر مبنای ریال محکوم خواهد شد. داستان چهره‌های خارجی البته متفاوت است و کاملاً منطقی به نظر می‌رسد که آنها طبق دلار یا یورو قرارداد ببندند.

اوزیل همبازی صیادمنش می‌شود؟

مسعود اوزیل، هافبک مشهور آلمانی در فنرباغچه سرنوشت بهتری از آرسنال نداشت و از سوی باشگاه ترکیه‌ای به‌دلیل کم‌کاری کنار گذاشته شد. اوزیل با سروصدای زیادی به فنرباغچه رفت و هواداران انتظار داشتند که با تکنیک و هنر هافبک آلمانی نتایج درخشانی بگیرند، ولی این ماه عسل خیلی زود تمام شد.

باشگاه استانبولی مدتی است که اوزیل را پس از اختلاف با اسماعیل کارتال، سرمربی موقتش کنار گذاشته و به‌دنبال پایان دادن به قرارداد اوست. اوزیل تا سال ۲۰۲۴ با فنرباغچه قرارداد دارد و طرفین در حال مذاکره برای فسخ آن هستند.

این قطع همکاری اما به معنی خداحافظی او از فوتبال نیست و چند باشگاه آماده همکاری با این هافبک ۳۳ ساله هستند. روزنامه «دیلی میل» از باشگاه‌های اینتر میامی و هال سیتی به‌عنوان مشتریان این بازیکن تکنیکی و خلاق نام برد.

اینتر میامی که بخشی از مالکیت آن با دیوید بکام است، مشتری جدی‌تری به نظر می‌رسد. هال سیتی هم که مالکیتش با «آکومن مدیا»، شرکت رسانه‌ای ترکیه‌ای است و ارتباط نزدیکی با فنرباغچه دارد، مایل است که اوزیل را جذب کند. اللهیار صیادمنش، مهاجم تیم ملی هم در میانه فصل به هال سیتی پیوست و در جمع‌بندی برای این تیم به میدان می‌رود. اگر او در هال سیتی ماندنی شود، ممکن است فصل آینده بازی کنار اوزیل را تجربه کند.

سوژه

آرمن ساروخانیان

یک گل استثنایی دیگر از هافبک مارسی

جایزه پوشکاش را به دیمیتری پایت بدهید!

پنجشنبه شب بیشتر نگاه‌های طرفداران فوتبال به لیگ اروپا بخصوص بازی آینتراخت فرانکفورت - بارسا بود، ولی در کنفرانس لیگ اروپا هم چهار بازی حساس برگزار شد که دست‌کمی از آنها نداشت.

در یکی از حساس‌ترین بازی‌های این جام نو، مارسی در خانه‌اش پائوک یونان را دوبریک شکست داد و برای صعود به نیمه‌نهایی امیدوار شد. نقطه اوج این بازی گل دوم مارسی به حریف یونانی بود که توسط دیمیتری پایت زده شد و بازتاب زیادی در رسانه‌های اروپایی داشت.

ملی‌پوش سابق فرانسوی کرنری را که چنگیز اوندر برایش به پشت محوطه جریمه فرستاده بود با یک شوت سرضرب از فاصله ۲۴ متری به زیر طاق دروازه کوبید. توپی که به سمت پایت می‌آمد، کمی از زمین ارتفاع گرفت و اگر او زاویه بدنش را بخوبی تنظیم نمی‌کرد ممکن بود این توپ به بالاترین نقطه ورزشگاه برود.

هافبک سابق وستهم پیش از این هم هنرش را روی شوت‌های از راه دور و ضربات ایستگاهی نشان داده بود و این هم یکی از گل‌های ماندگارش است.

خورخه سامپائولی، سرمربی مارسی درباره این گل گفت: «اولین بار است که چنین گلی می‌بینم.» رازوان لوچسکیو، سرمربی رقیب هم گفت: «چنین حرکتی باورنکردنی است.»

ویلیام سالیبا، مدافع مارسی از هم‌تیمی‌اش اینگونه تمجید کرد: «این گلی فوق‌العاده است. همه ما شوکه شدیم.» سایت گل دروا کنش به گل پایت نوشت: «این گل شایسته جایزه پوشکاش است»؛ جایزه‌ای که فیفا هر سال به بهترین گل می‌دهد.

این گل در رسانه‌های اجتماعی هم بازتاب زیادی داشت. شبکه BT اسپرت که این تورنمنت را در بریتانیا پخش می‌کند، نوشت: «هر کاری که انجام می‌دهید را متوقف کنید و ببینید که دیمیتری پایت چه کرد. یک ضربه ناب به توپ!»

حساب توییتر اسپرتس نوشت: «پایت گل فصل را زد.» راجر بنت، یک مجری تلویزیونی توئیت زد: «پای راست دیمیتری پایت مثل یک سلاح اتمی هدایت شونده با حسگر گرمایی است. این یکی از زیباترین گل‌هایی است که در عمرتان می‌بینید.»

یک هوادار هم نوشت: «گل پایت شما را به فکر وا می‌دارد. ببینید که بازیکنان حرفه‌ای در عمل چقدر خوب باید باشند و تنها تعداد محدودی از آنها تکنیک انجام چنین کاری را دارند.»

پایت ۳۵ ساله در این فصل یکی از بهترین بازیکنان مارسی بوده و هفته گذشته گفت که هنوز به بازی در تیم ملی فکر می‌کند. دیدبه دشان، سرمربی فرانسه هم پیش از این مدعی شده بود که پایت هنوز از رادار او خارج نشده و در صورت نیاز به تیم ملی دعوت خواهد شد.

پایت در فینال یورو ۲۰۱۶ برای فرانسه مقابل پرتغال بازی کرد، ولی به دلیل مصدومیت جام جهانی ۲۰۱۸ را از دست داد و بعد از آن هم به تیم دعوت نشده است.

کاریکاتور

لیگ قهرمانان، خانه رئال مادرید است!

در چنین روزی

۱۹ سال پیش در چنین روزی روزنامه ایران ورزشی در صفحه ۶ گزارشی با تیتر «حسرت» و روتیتر «بررسی دلایل و پیامدهای محرومیت کشتی ایران» کار کرده بود. در آن سال فدراسیون جهانی کشتی که در آن زمان رافائل مارتینتی ریاست آن را بر عهده داشت تیم کشتی ایران را از میزبانی محروم کرد و همچنین فدراسیون را به پرداخت ۲۰ هزار دلار محکوم نمود. محمدرضا طالقانی رئیس وقت فدراسیون کشتی همان موقع مورد انتقادهای شدید واقع شد که چرا به این حکم اعتراض نکرده، چرا در فیلا نفوذ لازم را ندارد و چرا محکومیت دلاری را پرداخت کرده است. طالقانی محکومیت را مربوط به دوران امیررضا خادم رئیس قبلی فدراسیون می‌دانست اما خادم این موضوع را تکذیب کرد. نکته جالب در این ماجرا آن است که همه منتظر مسابقات جام تختی بودند تا مارتینتی به ایران بیاید و فدراسیون در جلسه‌های خصوصی بتواند محرومیت را کمتر کند؛ گویی که فیلا بالاترین نهاد قانونی در کشتی قانون ندارد و همه چیز با روابط شخصی رتق و فتق می‌شود.

منطقه زرد

حضور کوتاه جهانبخش مقابل اسلاویا پراگ

علیرضا جهانبخش، هافبک تیم ملی در دقیقه ۷۷ بازی فاینورد مقابل اسلاویا پراگ به زمین رفت، ولی نتوانست به برد تیمش کمکی کند. این بازی رفت دو تیم در یک چهارم نهایی لیگ کنفرانس اروپا بود و بازی برگشت دو تیم پنجشنبه این هفته در پراگ برگزار می‌شود. جهانبخش زمانی به زمین رفت که بازی با تساوی ۲-۲ پیش می‌رفت و این بازی جذاب با تساوی ۳-۳ به پایان رسید.

فاینورد با ترکیب ۳-۳-۴ بازی می‌کند و انتخاب اصلی آرنه اسلات برای گوش راست ریس نلسون انگلیسی است. این مهاجم ۲۲ ساله که سابقه بازی برای آرسنال را هم دارد فعلاً توانسته جهانبخش را نیمکت‌نشین کند و هافبک تیم ملی در بازی‌های اخیر تیمش معمولاً در نیمه دوم به زمین رفته است.

قطر ۲۰۲۲

رضا رجبی: قایدی می‌تواند بازیکن اصلی تیم ملی در جام جهانی باشد

مهدی قایدی یکی از غایبان مهم لیست اخیر اسکوچیچ بود. مهاجم سابق استقلال که در دوران این مربی کروات توانسته بود خودش را به چرخه تیم ملی برساند و حتی به ترکیب اصلی نزدیک شود، پس از نیمکت‌نشینی‌های اخیرش در «شباب الاهلی» فرصت بازی مقابل کره جنوبی و لبنان را از دست داد.

رضا رجبی، بازیکن اسبق استقلال معتقد است که اگر قایدی به لیگ امارات نمی‌رفت، می‌توانست در جام جهانی بازیکن اصلی تیم ملی باشد. رجبی گفت: «به خاطر دارم همان زمان هم نسبت به این انتقال صحبت‌هایی کردم و بیان داشتم برای قایدی لژیونر شدن زود است و او حداقل باید یک فصل دیگر هم در استقلال بازی کند تا از نظر فنی و ذهنی آمادگی کامل برای بازی کردن خارج از ایران را پیدا کند. گذشت زمان نشان داد آن تحلیل‌ها کاملاً درست بود و حداقل اینکه آمادگی ذهنی قایدی برای خروج از ایران کافی نبود. قایدی اگر یک فصل دیگر هم در استقلال می‌ماند و روند رو به رشد خود را در سال منتهی به جام جهانی در این تیم تکمیل می‌کرد، قطعاً یکی از بازیکنان ثابت تیم ملی در جام جهانی بود و با درخشش در جام جهانی می‌توانست با مبالغ خیلی بالا به تیم‌های معتبر اروپایی برود. اما تصمیم اشتباهی که از سوی خودش با مشاوره‌های اشتباه گرفت، او را در سن جوانی ۴ سال از این هدف عقب انداخت.»

رجبی اضافه کرد: «رفتن به لیگ‌های تنبل و ایستا مثل لیگ امارات برای ملی‌پوشان بالای ۳۰ سال است که شانسی برای انتقال به اروپا ندارند نه برای یک نابغه ۲۰ ساله آن هم در سال منتهی به جام جهانی.»

طنزیم

هومن جعفری

مسخره بازی را بس کنید!

من جای میرشاد ماجدی باشم، می‌دهم در اولین بازی لیگ توی تبلیغات دور زمین، فحش بنویسد برای کسی که بخواهد بیانیه صادر کند! حالمان بد شد بابا! تمام کنید این بازی مسخره را! بیانیه صادر کردن هم یک کلاسی داشت همان را هم از آدم دریغ می‌کنید!

سر صبح جمعه، بیت اله خندان، روزنامه‌نگار و ورزشی‌نویسی قدیمی را دفن کردیم. تعداد آنهایی که مرحوم در مدت حیاتش از آنها نوشته بود و در مراسم حضور داشتند، از عدد دو و سه فراتر نمی‌رفت! یادمان آمد ما که طنزنویس هستیم و همه را می‌زنیم، وقتی مردیم همان دو نفر هم سراغمان نخواهند آمد.

دست‌کم امیدواریم صابر میرقربانی و قاسم دهنوی سر مزارمان بیایند. انصافاً برای زنده نگه داشتن اسم این دو نفر خیلی زحمت کشیدیم. مدیون منید اگر مردم سرخاکم نیایید. دیگر خودتان می‌دانید. یک دمت گرمی هم بگوییم به سپاهان و فولاد بابت شروع عالی در لیگ قهرمانان آسیا. شروع‌تان خوب بود امید که نتایج بهتری هم حاصل شود.